

Ştefan-vodă

George Coşbuc

Cu grabnicele sărituri
A sprintenei lăcuste
Apare-un cal, la cotituri.
Nechezul încăpătări guri
Speria tăcerea din păduri
Şi pacea văii-ungurie.
În gura văii, lângă pod
Boierii stau cu frică;
Ei par o gloată de norod,
Pe cai pitici şi plini de glod
În scări temutul voievod
Cu hohot se ridică.

Strângea de frâu şi tremura:
Iar calul, ud de cale,
Pământu-n loc îl frământă
Şi spuma alb-o mărita
Cu sânge roş ce picura
Din strânsele zăbale.

Când vrei să-i afli, nu-i aduni!
Boieri, nu vi-e ruşine?
Vă văd aşa de-atâtea luni,
N-aveţi acasă cai mai buni?
Ori cum? Boieri, sunteţi nebuni?
Vă bateţi joc de mine?

E grea ocara ce ne-o faci
Spătarul îi răspunde.
Dar țara-i suptă de haraci,
De greci nebuni şi de cazaci;
Săracă țara, noi săraci,
Şi cai voinici, de unde?

N-ai bani de-un cal? Ia calul meu!
Boierii-n tremurare
Dau slujbe-n gând lui Dumnezeu,
Spătarul suflă des şi greu,
Se pipăie la cap mereu
Să vadă de-l mai are.
Măria ta, vorbim şi noi.
Ei, las-o încurcată!
Vă văd aşa de rupți şi goi

POEZII ONLINE

De latră câinii după voi!
Sunteți boieri, ori marțafoi?
Spătare, hai odată!

Și vodă sare jos din șea,
De frâu, fugaru-și ține.
Spătaru-ngălbenit privea,
Vedea ce e, și nu vedea,
Spătarul asta n-o credea
Spătaru-n urmă vine.

Aşa, jupâne, ești cinstit,
Și-al tău să fie darul.
Dar frâul nu! Mi l-am oprit
Și vodă frâul l-a smuncit
Și-apoi cu frâul a lovitură
Ponciş în ochi fugarul.

Cu ochii-nchiși și fulgerat
De spaima loviturii,
Se nalță roibul învigorat,
S-azvărle în lături și, turbat,
Ia câmpu-n goană, îndreptat
Spre râpele pădurii.

Se duce-orbiș, fără stăpân,
Cu vuiet ca furtuna.
Boierii-ncremeniți rămân
Iar coama calului păgân
Cu barba bietului bătrân
S-amestecă, sunt una.
Boieri! Mai ziceți-mi apoi,
Că vodă nu v-ajută!
Sunteți săraci, flămânci și goi;
Dar fiecărui dintre voi
Eu am să-i dau un cal de soi,
Că-n grajd mai am o sută!